

"...Vesvese ilka edip, Allah' (c.c.) in zikrinden kaçan şeytanın şerrinden, narın Rabbi olan Allah (c.c.) a sığınırım.."

Sûre-i Nas

Abdulkadir Geylânî "Hennas beni âdemin kalbine musallat olan, domuz suretinde bir şeytandır" demektedir. Günyetütalibin

Bu şeytandan kurtulmanın çaresi Allah-u Teâlâ'yı çok çok zikretmektir. Mezkûr ayetin karşılığını teşkil eden Hadis-i Şerifte Peygamber (S.A.V.) Efendimiz. "Şeytan ben-i âdemin kalbi üzerine yayılıp onu yutar. Ta ki zikrullah'a devam etmeğe başladığında kaçır. Zikir unutulduğu zaman tekrar kalbe yerleşmek ister. Ta ki bu hal. Zikrullahın nurü ile kalb nurlanıp mutmain oluncaya kadar devam eder."

Allah (c.c.) Sure-i Rad'da "...Agâh olunuz ki Allah' (c.c.) in zikriyle kalbler mutmain olur... müjdesini bizlere bildirmiştir. Anlayan kullardan eylesin Rabbim bizleri. Amin.

- o -

Büyüklerden biri şeytana dedi ki :

-- Senin gibi mel'un olmak istiyorum, ne yapmam lâzım.

Şeytan sevindi o zat'a cevap verdi :

- Benim gibi olmak istersen, namaza ehemmiyet verme.

- o -

Açıktan iblis'e la'net edipde, gizlide ona itaat edenlerden olma. Ömer b. Abdül aziz (r.a.)

Allah'ı unuttuğun an yoldaşın şeytan olur.

Şeytan'ın Kalbe Giriş Yolları Seytanin kalbe giriş yolları

- 1) Şerri - hayır gibi göstermek,
 - 2) Kötülüğü - iyilik gibi göstermek,
 - 3) Haramı - helâl gibi göstermek,
 - 4) Mekruh'u - mübah gibi göstermek,
 - 5) Şehvet ve Gazaplı anlarında insanları aldatmak,
 - 6) Hased ve hırs: Kul bir şeye haris oldumu artık hakkı görmekten kör ve hakikatı duymaktan sağır olur.
 - 7) Helâl bile olsa - doyusuya fazla yemektir. Zira insan fazla yeyince şehveti artar. Şehvet ise şeytan'ın silahıdır.
 - 8) Dünya süsüne tama' etmek, arzu duymak. Öyle ki âdeta tama' ettiği şey onun ma'budu olur,
 - 9) Âdem oğluna işlerinde acelecilik ettiği zamanlarda ona vesvese vermek.
- Resûl-i Ekrem "Acele şeytandan teenni ise Allah'tandır." buyurdu. Sehl b. Sa'd (Tirmizi)
- 10) Cimrilik ve yoksulluk korkusu vermek,
 - 11) Mezhep taassubu ile hasımlara kin tutmak, onları küçümsemek ve hakaretle bakmaktır.
- Bir imâmın mezhebinden olduğunu iddia edip onun ahlâkı ile ahlâklanmayanın kıyamet gününde hasmı o imamdır.
- 12) Allah (c.c.) in zat ve sıfatları hakkında akıllarının almadığı meselelerde düşünceye sevk edip, şüpheye düşürmek. Dinini zayıflatmak,
 - 13) Şeytanın kalbe giriş kapılarından biride sû'i zan (kötü zan) dır.

Şeytan'ın Kalbe Müdahalesi Seytanin kalbe Mudahalesi

Şeytan Allah-u Teâlâ'nın yarattığı öyle bir yaratıktır ki, şerri, kötülüğü vaad eder. Çirkin (münker) şeyleri emr eder. Nefsi bu gibi işleri yapmağa davet eder.

imam Gazâlî (İhyâyı ulûmid-din)

Şeytan Allah-u Teâlâ'nın yarattığı öyle bir yaratıktır ki, şerri, kötülüğü vaad eder. Çirkin (münker) şeyleri emr eder. Nefsi bu gibi işleri yapmağa davet eder.

Peygamber (S.A.V.) bir mübarek sözünde "...Vesvese de şeytandan gelir ve şerri davet eder, hakkı tekzib eder ve hayırdan men'eder. Kalbinde bunu bulan, şeytanın şerrinden Allah'a sığın" buyurdu ve sonra "Şeytan fâkirlik ile korkutur ve fuşşiyat (kötü işler ve ameller) ile emr eder" meâlindeki âyet-i celileyi okumuştur. İbn-i Mes'ud

(Tirmizi ve Nesei)

İnsan şehvet ve gazaba uyarsa, istekleri vasıtasıyla şeytanın istilâsma uğrar. Kalb şeytana yataklık yapar. Zira hevâ (istek) şeytanın barınağıdır. Allah (c.c.) niuhafaza buyursun. Amin.

Resul-i Ekrem (S.A.V.) "Sizden her birinizin bir şeytanı vardır. Evet, benim de şeytanım var, fakat Allah-u Teâlâ bana yardım etti ve şeytanını müslüman oldu, bana yalnız iyiliği emr eder" buyurdu. İbn-i Mes'ud (Müslim)

Nefsânî arzulara uyularak dünya sevgisi kalbe galebe çalarsa, şeytan vesvese için çare bulmuş olur.

Resûl-i Ekrem (S.A.V.) "Şeytan, insan oğlunun çeşitli yollarında oturur. Önce İslâm yolu üzerinde durur ve (Ananın, babanın dinini terk edip müslüman mı olmak istersin?" der. [kandıramaz ise] ...hicret yolu üzerine

oturur... sonra cihad yolu üzerine oturur... İnsan bunu da dinlemez ve mücahedesini yapar. Kim bu şekilde hareket ederek ölürse, Allah-u Teâlâ'nın Cerinetini hak etmiş olur." buyururdu.

Sübre b. Ebi Fâkih (Nesei)

Şeytanın hilelerinden biri de şerri-hayır gibi. kötülüğü-iyilikmiş gibi göstermeye çalışmaktır.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'in bir çak Yerde Şeytan'ın düşmanlığından bizlere haber vermiştir.

"Şüphesiz, şeytan, sizin için büyük bir düşmandır. Siz de onu düşman tanıyın..."

Fatır Sûresi: A. 6

"Ey Âdem oğulları, şeytana tapmayın. O size apaçık bir düşmandır diye size bildirmedi mi?"

Yâsin Sûesi; A. 60

"Allah'tan korkanlar kendilerine şeytan'dan bir vesvese iliştirdiği zaman, düşünürler de derhal basiretlerine sahip olurlar."

(A'raf S. A. 201)

"Eğer şeytandan bir vesvese gelirse hemen Allah'a sığın..."

A'raf S. A. 200

"Şeytanların kardeşlerine (insanlardan) gelince: Onları şeytan sapıklığa sürükler ve yakalarını bırakmazlar."

(A'raf S. A. 202)

İblis, İsa (a.s.) a gözükerek onu şehâdete davet etti. İsa (a.s.) cevaben "Bu söz hak sözdür. Fakat senin emrinle ben bunu söylemem." Onun böyle bir hayır tavsiyesi altında bir mel'âneti olduğunu bilirdi.

Şeytan'dan asla kurtuluş yoktur. Ancak onu uzaklaştırmak ve zayıflatmak mümkündür.

Resûl-i Ekrem (S.A.V.) "Yolculukta insan, devesini zayıflatığı gibi, mü'minde şeytanını zayıflatabilir." buyurdu. Ebû Hüreyre

İbn Mes'ud "Mü'minin şeytanı zayıftır"

Kays B. Haccac "Şeytanını bana

- senin yanına geldiğim zaman besili hayvanlar gibi idim. Şimdi kuş kadar kalmadım. - dedi. Neden? sualime: - Zikrullah ile beni erittin - dedi."

Bilmiş ol ki, kalb bir kal'a, şeytan da kal'aya girmek isteyen bir düşman gibidir.

Kalbi şeytanın vesveselerinden korumak borç ve herkese "farz-ı ayn"dır. Şehvet ve gazap şeytanın giriş yollarıdır.

Câhil sofu, şeytanın maskarasıdır. İşsize (boş gezene) şeytan iş bulur. İnsan şeytan gibidir, fakat insana benzer şeytan yoktur.

Boş karın şeytanın zindanıdır. Çünkü ekmek derdi onun hilesine, düzenine manidir.

MEVLÂNA

Bilmiş ol ki kalbi korumanın çaresi şeytanın giriş yollarını bilmek, bu huylardan temizlemek Allah'ı anmak. Bu onu kalbe uğramaktan alıkor. Zira gerçek zikir, ancak kalbi takvâ ile tamir ettikten ve kalbi kötü sıfatlardan temizledikten sonra kalbde yerleşir ve ulaşılmaz bir kal'a olur. Ebû Hüreyre (R.A.) anlatıyor. Bir gün bir mü'minin şeytânı ile bir kâfirin, şeytânı karşılaştılar. Kâfirin şeytânı yağ' lı, semiz, parlak ve temizdir. Mü'minin şeytânı ise zayıf, pis, kirlili ve çıplaktır. Kâfirin şeytânı, mü'minin şeytânına; - Bu ne hâl? diye sorar. Mü'minin şeytânı; - Ne yapayım, bir adama düştüm ki adam yiyeceği zaman (Besmele'yi) olur, ben aç kalırım, içeceği zaman okur, susuz kalırım. Giyinirken okur, çıplak kalırım. Temizlendiği zaman (Besmele) ile temizlenir, pis kalırım. dedi. -- Ben de öyle birine düştüm ki: Hiç (Besmele) getirmez. Ben de onun yiyeceğine, içeceğine giyeceğine velhâsıl herşeyine ortak olurum, dedi

Şeytanının şerrinden Allaha sığınmak

Muhammed b. Vasi her sabah namazını müteâkıb şöyle dua ederdi: "Allah'ım, sen bize bir düşman musallat ettin ki, o ve mahiyeti bizi ve kusurlarımızı görür, fakat biz onu göremeyiz. Allah'ım onu rahmetinden mahrum ettiğin gibi bizden de mahrum et; afvından ümidini kestirdiğin gibi, bizden de ümidini kestir, rahmetinle onun arasını uzaklaştırdığın gibi, bizimle de onun arasını uzaklaştır. Zira muhakkak ki, senin gücün her şeye yeter, sen her şeye kaadirsin."

Şeytanın hileleri hakkında Bir Hâdis

Resûl-i Ekrem (S.A.V.) buyurur. "İblis yeryüzüne indiği zaman Allah-u Teâlâ'ya:

- Yâ Rab, beni kovdun ve yeryüzüne gönderdin. O halde bana bir mesken ver, dedi.

Allah-u Teâlâ:

- Meskenin hamamdır buyurdu.

- Bana oturacağım bir toplantı yeri ver.

- Toplantı yerin sokak başları ile çarşı ve pazarlardır.

- Bana yemek ver.

- Yemeğin, Besmelesiz yenen yemeklerdir.

- Bana içecek ver.

- Keyif veren her içki senin içeceğindir.

- Bana bir dellâl ver.

- Bütün çalgılar senin dellâlidir.
- Bana okunacak bir şey ver.
- Şiirler senin okuyacağın şeylerdir.
- Benim de hadisim, sözlerim olsun.
- Senin sözlerinde yalanlardır.
- Bana av âletleri ve tuzaklar ver.
- Senin tuzakların kadınlardır, Hz. Aişe (R.A.) diyor ki: Resûl-i Ekrem (S.A.V.) "Şeytan birinize gider hulûl eder ve vesvese yolu ile:
- Seni kim yarattı, diye sorar. Adam:
- Şeytan ise ona:
- Allah (c.c.) yarattı, diye cevap verir.
- Ya Allah (c.c.) ı kim yarattı? der. Sizde biriniz böyle bir suâl ile karşılaşınca, Allah ve Resulüne imân ettim, desin, Zira bu, o vesveseyi giderir" buyurdu. Ebû Hüreyre (Buhari, Müslim)

İblis'in Peygamber Efendimize söylediği Hakikatler

Hakikatler

- İblis'in Peygamber Efendimize söylediği Hakikatler.
- Veheb İbn-i Münebbih (r.a.) rivayet ediyor. Allah Teâlâ (c.c.) şeytana emir buyurmuşlar. Git! Hz. Muhammed (S.A.V.) nin soracaklarına cevap ver. İblis eli asalı bir ihtiyar kılığında Peygamber Efendimize gelir.
- Peygamber Efendimizle arasında aşağıdaki mükâlemeler geçer.
- Sen kimsin?
 - Ben İblisim.
 - Ne için geldin?
 - Allah'ın emri ile soracaklarına cevap vereceğim.
 - Ya mel'un, ümmetimden kaç düşmanın var.
 - Onbeş düşmanım var.

1. Sensin,
2. Adaletle iş gören hükümdar,
3. Alçak gönüllü cömert, zenginler.
4. Ticaretinde doğru olanlar.
5. Allah'tan korkan alimler (ehl-i takva sahipleri).
6. Nasihatle herkese hayır isteyen müminler.
7. Kalbi merhametli müminler.
8. Tevbe edip, tevbesinde sebat edenler.
9. Haramdan sakınanlar.
10. Daima abdestli bulunanlar.
11. Her zaman çokça sadaka verenler.
12. İnsanlarla iyi geçinen, güzel (halim) huylu kimseler.
13. İnsanlara faydalı olanlar.
14. Kur'an-ı çok okuyanlar ve Allah'ı devamlı zikredenler.
15. Gecelerde insanlar uyurken kalkıp namaz kılan ve ibadet edenler.

- Resulullah Efendimiz tekrar sorar.
- Ümmetimden senin yoldaşların kimlerdir.
 - Zalim hükümdar, kibirli zenginler, hain ticaret ve sanat erbabı, içki içenler, gıybet yapanlar. Zina yapanlar, yetim malı yiyenler, namazı kılmayıp terk edenler, zekat vermeyenler, boş kuruntular yapanlar benim yoldaşlarımdır.

İblis'in Peygamber Efendimi İle Konuşması

Seceret-ül Kevn'den

(Muhiddin-i Arabî)

- İbni Abbas (R.A.) den naklen Muaz bin Cebel rivayet ediyor;
- Bir gün Rasulüallah (S.A.V.) Efendimiz Hz. Eyyüb El-Ensari'nin evinde ashabi ile sohbet ederlerken, dışarıdan:
- Ya Rasülullah! Görülecek, halledilecek bir işim var. Halli için içeriye girmeme müsaade buyurur musunuz? diye bir ses geldi. Bu sesi işiten Rasulüallah (S.A.V.) Efendimiz ashaba dönerek:
 - Bu sesin sahibinin kim olduğunu biliyor musunuz

- Allah ve Rasûlü en iyi bilendir. Sesin sahibinin kim olduğunu bilmiyoruz ya Rasûlullah! dediler. Efendimiz:
- O, melûn İblîs'tir Allah'ın laneti O'nun üzerine olsun, buyurunca
- H. Ömer (R.A.) hemen yerinden fırlayarak:
- Ya Rasûlullah! izin veriniz. O'nu hemen öldüreyim, dedi.
- Dur ya Ömer! Bilmez misin ki
- O'na belli hır vakte kadar mühlet verilmiştir. Buna kimse muktedir değildir. Öldürmeyi aklından çıkar, dedikten sonra şöyle buyurdu:
- Kapıyı açın, gelsin. O, buraya gelmek için emir almıştır. Söyleyeceği sözleri iyice anlamaya çalışınız'.
- Rasûlullah'ın izni üzerine açılan kapıdan melun İblîs içeri girdi. Gözleri yukarı doğru açılmış, kafası büyük bir fil kafası gibi. şaşa, köse bir ihtiyar görünümünde. İblîs:
- Selam sana ya Muhammedi Selam size ey Peygamber ashabı! diye selam verdi. İblîs'in selamını kimse almadı. Peygamber (S.A.V.) Efendimiz:
- Selam Allah'ındır ey mel'un! buyurarak, bize niçin geldin ya laîn? diye sordu.
- İblîs:
- Ben de buraya gelmekten çok rahatsız oldum. Allah-u Teala'nın, bir melekle; "Habibim Muhammed'e (S.A.V.) zeliiline bir şekilde gidecek ve insanları nasıl aldattığını anlatacağın. Sana ne sorulursa doğru cevap vereceğin şeklindeki emri üzerine buraya geldim." dedi.
- Bunun üzerine Peygamberimiz (S.A.V.) Efendimiz.
- Ya mel'un! Söyle bakalım. insanlar arasında en çok sevmediğin kimdir? diye sordu, İblîs:
- Sensin ya Muhammedi diye cevap verdi. Rasûlullah:
- Benden sonra en çok kimleri sevmezsin? diye sordu, İblîs:
- Adil devlet reislerini, ilmiyle amel eden alimi, Varlığım Allah yoluna adayan müttakî genci.
- Sabırlı olan fakiri ki, ihtiyacım üç gün üst üste hiç kimseye anlatmaz, halinden kimseye şikayet etmez.
- Şükreden zengini ki, kazancı helal yoldandır ve Allah rızası için harcar ,fakir ve yetimleri korur.
- Kur'ân-ı hifzederek onunla amel edeni ve beş vakit Allah (c.c.) rızası için ezan okuyan .muezzini, Dinine bağlı, daima abdestli olan zahidi ve kendini haramdan sakınan merhametli kalb sahi-bini; Helal yiyip cömert olan kişiyi ve Hakk için tevazu edip, ahlakı güzel olanı; Herkes uyurken gece kalkıp namaz kılanı; Allah (c.c.) için sevişen iki genci, Cemaatle namaz kılmaya çok istek ve dikkatli mü'mini kalbinde bir şey olmaksızın arkadaşlarına nasihat verip, Allah'ın (c.c.) tekeffül ettiğini tasdik edeni; İhlaslı ve tesettüre riayet eden kadınlara yardımcı olan kimseyi; ölüm her an gelecekmış gibi hazırlık yapan müslümanı hiç sevmem. Bunlar benim can düşmanlarımdır, diye cevap verdi.
- Resûlullah (S.A.V.) Efendimiz ile İblîs arasında şu konuşma geçti:
- Ümmetim tadil-i erkan üzere namazını eda etse nasıl olursun?
- Beni bir sıtma tutar, tir tir titrerim. Kul Allah için secde ettikçe bir derece yükselir.
- Peki, oruç tuttukları zaman?
- Elim, ayağım bağlanır. Ta onla iftar edinceye kadar.
- Kur'an okudukları zaman?
- Eririm. Suda eriyen tuz, 'Ateşte eriyen kurşun gibi.
- Hacc etseler?
- Boynuma bir zincir vurulur.
- Sadaka verdikleri zaman nasıl olursun?
- İşte o zaman halim çok kötü olur. Sanki sadaka veren başımdan aşağıya beni ikiye böler.
- Zira sadakada şu hasletler vardır;
- Sadaka verenin malı bereketlenir. Allah-u Teala sadakalarını cehennemle arasında perde yapar, her türlü belâ sıkıntı ve üzüntüleri ondan giderir, duaları makbul olur, Kıyamet günü hayırları mizanda ağır gelir.
- İblîs'in bu sözlerinden sonra Resûlullah (S.A.V.) Efendimiz, ona sıra ile şu sorulan sordu.
- Ya mel'un! Beraber oturduğun arkadaşın kimlerdir?
- Faiz yiyenler.
- Dostların kimlerdir?
- Zina edenler, yalan söyleyenler.
- Yatak arkadaşların ve hizmetçilerin kimlerdir?
- İçki içenler, sarhoşlar.
- Misafirlerin kimlerdir?
- Hırsızlar.
- Elçîn ve habercilerin kimlerdir?
- Sihirbazlar. .
- Gözünün nuru nedir?
- Talak'a (Karisını boşamak için) yemin edenler.
- Sevgililerin kimlerdir?
- Cuma namazını terkedemler.
- Hazinedarın?
- Zekat vermeyenler.
- Peki, ya laîn, senin kalbini ne kırar?
- Allah rızası için cihada giden atların kişnemesi.
- Senin cismim ne eritir?
- Günahlarına tövbe edenlerin tövbesi.
- Ciğerini parçalayan nedir?
- Gece ve gündüz Allah'a çokça yapılan istiğfar.
- Peki, yüzünü ne kara eder?
- Gizlice verilen sadaka.
- Gözünü kör eden?
- Teheccüd (gece) namazı.
- Başım eğdiren?

- Çokça cemaatle kılınan namaz ve sana devamlı getirilen salavat.
- Sana göre insanların en sevimli-si kimdir?
- Namazlarını bilerek kasden bırakanlar.
- Sana göre insanların en şakîsi kimdir?
- Cömertler.
- Seni işinden ne alıkoyar?
- Alimlerin meclisleri.
- Ebu Bekir için ne dersin?
- Cahiliyyet devrinde bile bana itaat etmeyen O. İslam'a girdikten sonra mı itaat edip yalan söyleyecek?
- Peki Ömer için ne dersin?
- Her gördüğüm yerde ondan kaçırım.
- Peki Osman için?
- O'ndan pek çok utanırım.
- Peki ya Ali için ne dersin?
- O'nunla başa çıkamam! Beni kendi başıma bıraksa. Ben de O'nu bıraksam. Ama O beni bırakmaz.
Resülüllah (S.A.V.) İblîs'in bu sözlerinden sonra şöyle buyurdu.
- Allah'a hamdolsun. Ey şakî Ümmetimin saadete kavuşması için ahiretine hazırlanmasını sağladın.
Bunun üzerine İblîs de şöyle dedi:
- Ya Muhammedi Ümmetinin saadeti için nasıl ferah durursun? Ben o belli vakte kadar sağ kaldıkça, onların kan damarlarında dolaşır, vesvese veririm. Beni yaratan Allah'a yemin ederim, ki, onların alim ve cahillerim, abid ve tacirlerini velhasıl hepsini azdırırım. Yalnız Allah'ın salih kulları müstesna. İşte onları azdıramam.

Rasülüllah (S.A.V.) Efendimiz:
- Sana göre bu salih kullar kimlerdir. Ya Lain? diye sorunca İblîs;
- O salih kul ki mal ve parayı sevmez, medhedilmekten hoşlanmaz, hemen onu bırakır, kaçırım. Bir kimse ki malı, parayı ve övülmeyi sever, kalbi dünya arzularına bağlıdır. İşte o benim en itaatkar dostumdur.
Sonra benim yetmişbin tane çocuğum vardır. Onların her birini bir yere tayin etmişimdir. Her çocuğumun da yetmişbin tane şeytanı vardır.

Onların bir kısmım ülemaya, bir kısmım meşayihaya, bir kısmım ihtiyar kadınlara musallat etdim. Bir kısmım gençlere ve çocuklara gönderdim. Gençlerle aramız gayet iyidir. Çocuklarla da bizimkilerin istedikleri gibi oynarlar. Bir kısmını da âbid ve zahidlere yolladım. Her taraflarından hücum ederler. Öyle bir hale gelirler ki, başlarlar, çeşitli sebeplerden herhangi birine sövmeye. İşte böylece ihlasları gider. Yaptıkları ibadetleri ihlassız olur. Fakat bu durumlarının farkında olamazlar.

Rasûlallah (S.A.V.) ile iblis arasındaki konuşma şöyle devam etti:
- Rabbinden neler talep ettin?
- On şey talep ettim.
- Nedir o talep ettiklerin ey mel' ün?
- Şunlardır: Birincisi, Allah'tan beni, Adem oğullarının malına ve evladına ortak etmesin! diledim. Bu ortaklık talebimi yerine getirdi. Ki bu (Onların mallarına ve çocuklarına ortak ol. Onlara vaad et. Halbuki şeytan onlara aldatıştan başka ne vaad eder "İsra: 64") ayet-i celîlesi ile sabittir.

Besmelesiz kesilen her hayvanın etinden, faiz ve haram karışan her yemekten yerim. Şeytandan, Allah'a sığınılmayan malın da ortağiyim. Öyle ki, cinsî münasebet anında besmele çekmeyip şeytandan Allah'a sığınmayan kimse ile birlikte, hanımı ile birleşirim. Ve o birleşmeden hâsıl olan çocuk bize itaat eder, sözümüzü dinler.

Her kim hayvana (veya vasıtaya) binerken haram yola gitmeyi isteyerek binerse ben de onunla beraber binirim. Ona yol arkadaşı olurum. Bu da ayet ile sabittir. Allah-u Teala bana şu emri verdi: "Onlar üzerine suvalilerinle, piyadelerinle yaygara çıkart. -İsra: 64-"

Kendime kardeşler istedim. Bana mallarım israf edenlerle, ma'siyet yoluna para harcayanları verdi. Bu da şu ayet-i celîle ile sabittir. "Çünkü (mallarını) saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olmuşlardır. Şeytan ise Rabbine (karşı) çok nankördür."

Ben Adem oğullarını görebileyim, fakat onlar beni görmesinler diye, diledim. Allah kabul etti. Bunun üzerine Resülüllah (S.A.V.) şöyle buyurdu.

- Eğer bu söylediklerin! Allah'ın (c.c.) Kitabındaki ayetlerle isbat etmeseydin seni tasdiklemezdim.
Ya Muhammedi Ben hiç kimseyi azdırmaya, delaletle düşürmeye kadir değilim. Ancak vesvese vererek kötü bir şeyi güzel gösterebilirim. Eğer delaletle düşürmeye imkanım olsaydı, dünyada Allah'a ve Peygamberlerine inanan hiç bir insan bırakmaz, hepsin! delaletle ve küfre sürüklerdim.

Nasıl ki, sen de, hidayete kadir değilsin. Zira Sen ancak Allah'ın Rasûlüsün ve tebliğe memursun. Şayet hidayet elinde olsaydı yeryüzünde tek kafir bırakmazdın.

Sen, Allah'ın mü'min kulları için bir hüccetsin... Ben de, kendisi için ezelde şekavet yazılan kimselere bir sebebim.

Hidayet de, dalalet de ancak Allah' tandır.

- o -

Şeytan onlara vaad eder, olmayacak kuruntulara ve ümidlere düşürür. Fakat şeytan onlara kuru bir aldatmadan başka ne vaad eder?

İşte onların (aldananların) varacakları yer cehennemdir. Oradan kaçacak bir yer de bulamayacaklardır.

Nisa Süresi Ayet: 120-21

Kur'an okuduğun vakit, o kovulmuş şeytandan. Allah'a sığın.

Hakikat şu ki iman edipte Rableri-ne tevekkül edenler üzerinde o şeytanın herhangi bir hakimiyeti yoktur.

Onun hakimiyeti ancak, kendisini dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlardır.

Nahl Süresi: Ayet 98-99-100

Bilmiş ol ki kalbi korumanın çaresi Şeytanın giriş yollarını bilmek, bu huylardan temizlemek Allah'ı anmak. Bu onu kalbe uğramaktan alıkor. Zira gerçek zikir, ancak kalbi takvâ ile tamir ettikten ve kalbi kötü sıfatlardan temizledikten sonra kalbde yerleşir ve ulaşılmaz bir kal'a olur. Ebû Hüreyre (R.A.) anlatıyor. Bir gün bir mü'minin Şeytânı ile bir kâfirin, Şeytânı karşılaşırlar. Kâfirin Şeytânı yağ' lı, semiz, parlak ve temizdir. Mü'minin Şeytânı ise zayıf, pis, kirlı ve çıplaktır. Kâfirin Şeytânı, mü'minin Şeytânına; - Bu ne hâl? diye sorar. Mü'minin Şeytânı; - Ne yapayım, bir adama düştüm ki adam yiyeceği zaman (Besmele'yi) olur, ben aç kalırım, içeceği zaman okur, susuz kalırım. Giyinirken okur, çıplak kalırım. Temizlendiği zaman (Besmele) ile temizlenir, pis kalırım. dedi. -- Ben de öyle birine düştüm ki: Hiç (Besmele) getirmez. Ben de onun yiyeceğine, içeceğine giyeceğine velhâsil herşeyine ortak olurum, dedi